

Victor Vetterleins echtgenoot showt de poef annex sidetable Little ST-1 uit de Woojuin-collectie (2007).



BUITENAARDS DESIGN VAN VICTOR VETTERLEIN

Als kind droomde Victor Vetterlein ervan motoren te ontwerpen. 'Ik hoopte er ooit een te bedenken die zo snel was dat hij als tijdmachine zou kunnen fungeren.' Uiteindelijk werd hij architect en meubelontwerper. Maar de fascinatie voor de toekomst is gebleven, zo bewijzen zijn futuristische designs.



Boven De G-pod, een juwelengkistje in de vorm van een diamant. Rechts Reboot is een ontwerpconcept voor een futuristisch, zelfvoorzienend huis met zonnecollectoren, een opvangsysteem voor regenwater en windturbines.



'IK KRUIP SOMS MET EEN VERGROOTGLAS DOOR HET PARK OM DE NATUUR TE BESTUDEREN'



In mijn puberteit besloten mijn ouders te verhuizen naar een klein dorp in het noordwesten van de Verenigde Staten. Mijn nieuwe school was vier kilometer verwijderd van ons huis. Openbaar

vervoer was er niet en fietsen of lopen vond ik te langzaam. Dus heb ik van een oud fietsframe en de motor van een grasmaaimachine een gemotoriseerd voertuig gemaakt waarop ik samen met mijn tweelingbroer naar school reed. Zolang als Victor Vetterlein (50) zich kan herinneren, is hij bezig de eindeloze stroom ideeën in zijn hoofd om te zetten in tastbare ontwerpen. Zijn honger naar kennis en verdieping leverde hem drie universiteitstitels op. Omdat ik graag met de beste architecten ter wereld wilde werken, verhuisde ik naar New York City, waar ik aan de slag kon bij de Franse architect Thierry W. Despont. In 2007 opende ik mijn eigen ontwerpstudio. Een logische ontwikkeling, zo vindt de designer zelf. Als twintiger hield ik me bezig met houten huizen. Ik vond het heerlijk om met zwaar gereedschap te werken en houten planken te transformeren tot een driedimensionaal ontwerp. Daarna raakte ik gefascineerd door stalen sculpturen, wat leidde tot een carrière in de architectuur. En nu heb ik me wederom op

een nieuwe uitdaging gestort: het ontwerpen van meubels en woonaccessoires.

De creaties van Vetterlein worden gekenmerkt door een organische vormtaal en een futuristische uitstraling. Toch noemt hij de natuur als een van zijn grote inspiratiebronnen. 'Ik kruip soms op mijn knieën door het park om met een vergrootglas de vloeiende vormen van paddenstoelen, insecten en boomschors te kunnen bestuderen. Maar een wandeling door de straten van New York vind ik minstens zo inspirerend. Dan vergaap ik me aan de kauwgompatronen op de stoep. Of bewonder ik de verschillende lagen graffiti op een gebouw. Al deze invloeden neem ik mee naar mijn atelier, waar ik vervolgens ga experimenteren. Zo is ook de Woojuin-collectie ontstaan. Op een dag besloot ik een rode ballon op te blazen en daarop een laag gips aan te brengen. Door het ontwerp te voorzien van twee ellipsvormige uitsparingen ontstond een hanglamp. Vervolgens heb ik die vorm omgedraaid en voorzien van zes metalen poten, wat leidde tot sidetablet Woojuin FL-1. Vetterleins Koreaanse echtgenoot speelt een belangrijke rol in zijn werk. Als model en bij het bedenken van titels. 'Woojuin is bijvoorbeeld Koreaans voor buitenaards wezen.' Zijn collectie bestaat nu nog uit unieke stukken. De ontwerper hoopt een fabrikant te vinden die de designs in grote oplage wil produceren. 'Maar eerst moet ik mijn eigen signatuur vinden. Pas als ik weet welke boodschap ik wil overbrengen, ben ik klaar voor de volgende stap.' ■

Boven (v.l.n.r.) Sidetable Woojuin FL-1. • Staande lamp Meeraboo uit 2007. • Vloerlamp Woojuin AL-1. Links Om naamsbekendheid op te bouwen doet Vetterlein geregeld mee aan ontwerpwedstrijden. Zijn G-pod gooidde hoge ogen bij de Crystal Vision Competition van Swarovski.